

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szent-írás fordítva a halhatatlanság szót a görög athanasia, 'ézhajl nök' 'aphtharsia, 'éžromolhatatlanság' kifejezésekkel fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy az 'írásokkal' Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy 'éžegyed' halhatatlan' (1Tim 6:16). Ő nem teremtett lény, Ő 'n magában létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd e könyv 2. fejezetét).

Éz A Szent-írás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy 'lélek'-nek, 'szellem'-nek saját, vele szétletett tulajdona. A 'bbnyire 'lélek'-nek vagy 'szellem'-nek fordított kifejezések... 'bb mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a 'halhatatlan' vagy 'halhatatlanság' szóhoz." (lásd a 7. fejezetet).[1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szent-írás az ember 'letét' a 'rival hasonlítja össze, amely 'rvid ideig létezik, azután pedig eltűnik' (Jak 4:14). 'Testök, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza.' (Zsolt 78:39) Az ember 'éžmint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó' (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően 'l'nb'zik egymást. Isten 'gtelen, az ember 'ges. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten 'r'kk'val, az ember 'landó.

Feltételes

halhatatlanság. A

teremtéskor 'éž az 'sristen megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. 'gy lett az ember 'öl'ny' (1Móz 2:7 - 'j kat. ford.). A teremtés 'rtéte kinyilatkoztatja, hogy az emberiség Istentől kapta az életet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a 'vetkezéskor a halhatatlanság nem az ember vele szétletett tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

'd'jmot és 'v'jt, szabad akaratot adott nekik - a 'nt'és 'pess'gét. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmisséget; megmaradísuk Isten ereje 'ltali 'llandó engedelmisségtől 'gg'tt. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁigosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek Áza jÁ Ács gonosz tudÁjsÁnak fÁjjÁrÁl". Isten figyelmeztette Áket, hogy amikor ÁzejÁndel arrÁl, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A halÁjl a bűn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: ÁBizonny, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Áova, miutÁjn ÁithÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bűn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BűnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: ÁVisszatÁorsz a fÁldbe, mert abbÁl vÁtettÁl; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszűnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a kimondÁisa utÁjn Isten elÁjrt a bűnÁs pÁrt az Álet fÁjjÁtÁl, hogy ne ehessen arrÁl, nehogy ÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁj tette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁjg elveszett a bűn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjlnak. Ás mivel ÁdÁim nem ÁrÁkkÁ-thette tovÁbb azt, amije mÁj neki sem volt, Áza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács ÁvÁjt az azonnali halÁjltÁl. Isten Fia felajÁnlotta ÁletÁt, hogy Ák mÁg egy lehetősÁget kaphassanak - egy mÁsodik esÁlyt. Á volt Áz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁjg alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg remÁnyÁge. BÁj az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁjtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁjgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁjgnak a forrÁisa. Áz Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁkk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). Á ÁzeltÁrÁjte a halÁjlt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁjgot" (2Tim 1:10). ÁMert amikor ÁdÁjmban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkre elpusztultak volna. De Krisztus Áldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: ÁMert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az Á egyszÁlÁtt FiÁt adta, hogy valaki hiszen Á benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁkk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁjt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bűn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vÁket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁjggal.

Krisztus ÁvilÁgossÁjgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által megadott tehetőség az evangéliummal szemben a Krisztus Jézusban való hit által" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor le kell néznie a pillanatot, amikor az evangéliummal szembe forduló emberek megkapják a halhatatlanság ajándékát: "Én mondok nektek, mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert szákság, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot állítsanak magára, és a halandó test halhatatlanságot állítsanak magára. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba állítják, és a halandó halhatatlanságba állítják, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van ígérve: Elneveltem a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad az embereknek a halálra való felkészülést, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "és a halandó halhatatlanságba állítják". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az embereknek az ajándékát, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megváltásunknak (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valósul meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná változni.

Á

A halál természet

Ha halál

az élet megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvás. A halál nem teljes megsemmisítés, hanem csak átmeneti állapottal, még az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvásnak nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

"testamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda tábbi királyainak haláljáról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kor 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvásnak nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Őstestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minősítésekor Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlítközpön nyilatkozott a meghalt Lázár is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt István mártírhaláláról, azt írta, hogy István "Ézelaluvk" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál alvánki bibliái brázolása teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők szövegei mutatják: 1. Akik alszanak, "intudatlanok. Éza halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alvásakor szánat a tudatos gondolkodás. "ÉzKimegyen a lelke... asznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alvás vöget vet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alvás elválaszt bennünket az Ébren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTöbb semmi részk nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik." (8. vers) 5. A normális alvás az Érzelmeket kizárja. "ÉzMind szeretet, mind gyűlölet, mind gerjedés és immár elveszett." (8. vers) 6. Az alvók nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alvás feltételezi az Ébredést. "ÉzEljő az Éra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörtsük, mi történik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek ábrázolja az embert (Iásd e könyv 7. fejezetét). A lélek szö olykor az egész embert jelenti, máskor pedig az Érzelmeket. Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember kettő lélekből áll. Mert a test és a lélek csak egytt létezik; oszthatatlan egység alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az Élet lehetősége az egyes-téskéből jött létre az Élő Lény vagy Lélek. Adám nem kapott lelket kettől, hanem az Éltől; ő volt az Élő Lélek (1Máz 2:7; Iásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja történik: a föld pora az Élet lehetősége nélkül "intudat nélküli embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földre, amelyből jöttek (1Máz 3:19). A léleknek nincs a testtől független tudatos Éte; egy bibliái szöveg sem jelzi, hogy a halálban a lélek tudatos lényként tovább él. Valóban, "ÉzAmely lélek vötezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "testamentum háberül seol-nak, az Éjtestamentum pedig gárgául hadsnek nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szentírásban a seol a leggyakrabban a srt jelenti.[4] A hads jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszak egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás meggyek fiaimhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézsaiás szíjait", hogy elnyelje a gonosz királyok tőrseit, "Ézsaiás szíjainak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zárra az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, szállt a Sírba (a hadás-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sírt (a hadást, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte az Istennek, bizonyított tett arról, hogy kimentette lelkét "Ézsaiás Sírba [seol-ba] szíjainak alá" (Zsolt 30:4).

A Sír nem

az "intudatuknál levő emberek helye." [6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak "intudatlan" állapotban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír (hadás) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Lélek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Lélek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Ézsaiás por földé lenne, mint azelőtt volt; a Lélek pedig megtér Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers "gy szíj: "Ézsaiás por visszatér a földbe, ahonnan jött, az "letető lehet meg Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak "s a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lényegi része tovább a halál után. De a Bibliában sem a hűber, sem a "g" [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létre képes, "telmes" Isten. Ezek a szavak inkább a "lehetre" utalnak - az egy "léthez" n "k" "zhetetlen" "letszik"ra, az "let alapelemre, amely megeleveníti az állatot "s az embert (lásd e "nyv 7. fejezet).

Salamon "rta: "Ézsaiás emberek

fiainak sorsa "s az állatok sorsa egy "s ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az "letető lehet (ruach), "s nincs az embernek "bbje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbá lett, "s minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak "letető lehetete [ruach] "felé "s "s vajon az állatok "letető lehetete [ruach] "felé, a "ldbe "s "ll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs "k " " "g az ember "s az állat lelke "z.

Salamon

kijelentése - hogy a Lélek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az "let alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Lélek vagy lehet a testől független tudatos "ny. Ez a ruach egyenlő az "let lehetével", amelyet Isten lehelt az első

emberbe, hogy megleven-tse, Állóvő tegye Állottel testét (v. 1M 2:7).

A Szent-rés

következő tan-tása. Sok becsületes keresztény, aki nem tanulmányozta a Biblia halálra szállítását, teljes tan-tását, nem tudja, hogy a halál a feltámadásig tartó alvás. Feltételezésük szerint a bibliai igazságok alátámasztják azt az elképzelést, hogy a lelkek a halál után Állottudattal bírják. Ha azonban figyelmesen tanulmányozzák ezt a kérdést, felismerik a Biblia következő tan-tását, azt, hogy a halál az Állottudat megszűnését okozza.[7]

Á

A

spiritizmus. Ha a halottak teljesen Állottelnek, kikkel Állottelnek Állottelbe a spiritizma médiumok?

Minden becsületes ember

elismeri, hogy a jelenségeknek legalább egy része csalás; de nem mindegyiket lehet Állottel magyarázni. Nyilvánvaló, hogy valamilyen kapcsolat van a természetfeletti erők és a spiritizmus között.

1. A spiritizmus eredete. A spiritizmus akkor indult el, amikor Szent Állottel elmondta első hazugságát Állottelnek: "Bizony, nem haltok meg" (1M 3:4). Ez volt a lelkek halhatatlanságára szóló első prófétia. Ma világosra sok vallás akaratlanul is megismerteti ezt a tényt. Isten Állottelében Állottel hangzik: "Amely lelkek Állottelnek, annak kell meghalnia" (Ez 18:20). Sokan ezt az isteni Állottelét az ellenkezőjre viltóztatták, vagyis "A lelkek, még ha Állottel is, Állottelnek Állottel".

A lelkek halhatatlanságát

hirdető Állottel tan-tás vezetett ahhoz a hiedelemhez, hogy a halál Állottel Állottel. Ahogy Állottel, ezek az Állottel foglalkozók teljesen ellentmondanak annak, amit a Biblia arról a témáról tan-t. Ezek a pogány filozófusok - főleg Platón - keresték a keresztény hitvallásba a nagy hitehagyás idején (Állottel 13. fejezet). Ezek a hiedelmek elterjedtek a kereszténységben, és ma is uralkodó nézetek.

A halottak

Állottel Állottel hirdető tan sok keresztényt a spiritizmus elfogadására indított. Ha a halottak Állottel, Állottel Isten Állottelben vannak, miért ne tudnának szolgálni a lelkek Állottel visszatérni a földre? Állottel ha vissza tudnak járni, miért ne próbálnak meg kapcsolatba lépni velük, hogy meghallgassuk tan-tásukat Állottel írni Állottel; hogy elkerüljék a szerencsétlenséget; vagy hogy

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az Örvökre Áp-tve

Sőt Án Ás angyalai (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lőnek emberekkel, hogy elfogadtassák velük csalájsaikat. Spiritizta szeánszon eszközök Által megszemesá-tenek elhunyt rokonokat Ás barátokat, szőlelt vigaszt Ás bizonyosságot hozva az Őlőknek. Időnkőnt megjővendőnek bekövetkezendő eseményeket, Ás beteljesedősk hitelt ad a szavaiknak, s Ágy az Általuk hirdett veszélyes eretneksőgek a hitelessőg lőtszatő keltik, mőg ha ellent is mondanak a Bibliának Ás Isten tőrvőnyőnek. Sőt Án, miut Án elmozdő-totta a gonosz ellen vődő korlátokat, akadály nőlkő fordő-thatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulás őtjőra terelve őket.

2.

Áv Ás a spiritizmust. Nem szőksőges, hogy a spiritizmus bőjrit is megtővessen. A Biblia vilőgosan felfedi, hogy Állő-tőjsai csalájsok. Amint lőttuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy Ántudatlanul fekszenek a ső-rban.

A Biblia nyomatőkosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilőggal valő kapcsolat minden kő-sőlető. Azok, akik azt Állő-tjők, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizta mődiumok mondjők ma, valőjőban a őzhalottidőzökkel" Árintkeznek, akik őzőrdőgi lelkek" (3Mőz19:31; vő. 5Mőz 18:10-11). Az őr ezt a tevőkenysőget utőlatossőgnak nevezi, Ás azoknak, akik ezt gyakoroltjők, halőllal kellett lakolniuk (3Mőz 19:31; 20:27; vő. 5Mőz 18:10-11).

Ásai őjő

jellemezte a spiritizmus balgasőgőit: őzHa ezt mondjők tinőktek: Tudakozzatok a halottidőzöktől Ás a jővendőmondőktő, akik sipognak Ás suttognak, hőt nem Istentől tudakoződik a nőp? Az Őlőkőrt a halottaktő kellő tudakoződni? A tanő-tőjsra Ás a bizonyossőgtelre hallgassatok! Ha nem ekkőnt szőlnak azok, akiknek nincs hajnaluk" (Ás 8:19-20). Csak a Biblia tanő-tőjsai vődik meg a keresztőnyt e kőlőnben ellenőllhatatlan csalájsok ellen.

3. A spiritizmus megnyilvőnőjsai. A Biblia egy sor spiritizta

tevőkenysőgről tesz emlő-tőst - kezdve a főraő jővendőmondőitő, a ninivei Ás babiloni varőzslőktő, csillagjősoktő Ás bűbőjosoktő az izraeli varőzslőkig Ás mődiumokig -, Ás mindet elő-tőli. Pőlda erre az endori halottidőző Által tartott szeánsz, a Saul rőszőre vőgzett szellemidőző, amivel ezt a fejezetet kezdők.

A

Szentő-rőjs ezt mondja: őzMegkőrdő Saul az Urat, de az őr nem felelt nőki sem Ájlomlőjtőjs, sem az Urim, sem a prőő-tőj őltal" (1Sőim 28:6). Istennek tehőt semmi kőze nem volt ahhoz, ami Endorban tőrtőnt. Sault becsapta egy dőmon, aki megszemesá-tette a halott Sőmuelt. A kirőly nem az igazi Sőmuelt lőtta. A halottidőző egy idős ember alakjőit lőtta, mőg Saul csak őz megismerte" vagy

Csak azok menekülhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették értelmüket a Szent-rájs igazságával, és csak azt fogadták el egyedüli tekintélyként. Mindenki májs, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul esik annak a csalájsnak.

Az első és második halál. A

második halál a meg nem tört bűnségek végső büntetése, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26. fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, a gonoszok elpusztításával együtt a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy ázaki győz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-rájsi meghatározása alapján hihetjük, hogy az első halál az, ami ádám bűne következtében mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első halál áza bűn elkorcsos-tás hatásaként természetesen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás ázaz élet és személység teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség alhalálnak, feltámadásra van szükség, hogy a sár után ájra álhessen. Az Á- és Ástestamentumon ájt Isten hárnékei kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b} 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

reményt ad arra, hogy töl a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a sorsa, boldogabb javó vár rájnk.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál ásszefoglalja a következményeket: a) Nem volna értelme az evangélium hirdetésének: ázHa... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsájnát a bűnsékre: ázHa... Krisztus fel

nem tért meg... [akkor] még bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Őrtelme Jézusban hinni: "Ha... Krisztus fel nem tért meg, hiába vala az a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltételezés: "Ha az Őrt Krisztusra hirdettetik, hogy a halottak közül feltételezett, mimódon mondják a népek, hogy nincsen halottak feltételezése?" (12. vers). e) Nem reménykedhetünk a száron teli Őletben: "Ha... Krisztus fel nem tért meg... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg valószínűleg feltételezés. Az a Krisztus, aki előjött a száron, ugyanaz a Jézus volt, aki itt a földön testben Őlt. Most megdicsőült teste volt, de az is valószínűleg test volt. Olyan valószínűleg volt, hogy senki sem vett Őszre semmi különbséget (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

Jézus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lélek vagy szellem volna. Ezt mondta tanítványainak: "Légytek meg az Őn kezeimet Ős lábaimat... tapogassatok meg engem, Ős légytek meg mert a léleknek nincs hős csontja, amint látjátok, hogy nekem van!" (Lk 24:39). Testi feltételezése valószínűleg bizonyítékra evett is előttük (43. vers).

3.

Hatása.

Feltételezés erővel tette be Krisztus tanítványait. A gyenge Ős rómait emberek csoportját bitor apostolokká formálta, akik Urukort börtört megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredményeként vállalt misszió munkájukat megrázta a római birodalmat, Ős felforgatta a világot (ApCsel 17:6).

ÉszKrisztus feltételezésének

bizonyossága adott Őt Ős erőt az evangélium hirdetésének (v. Fil 3:10-11). Péter Őgy beszélt Ő Jézus Krisztusnak a haláláról valószínűleg, mint ami Ő Őt reményesget Ő breszt a hősökben (1Pt 1:3). Az apostolok az Ő feltételezésének bizonyítékra rendelt embereknek tekintettük magukat (ApCsel 1:22), Ős a Krisztus feltételezéséről szóló tanításukat az Ő "testamentum messiási próféciájára alapozták (ApCsel 2:31). "Az Ő Jézus feltételezésének szemely szerinti tanítását tudtuk nagy erővel' bizonyosságot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettük a zsidó vezetők ellenállását, amikor hirdettük Ő Jézusban a haláláról valószínűleg (2. vers). Péter, amikor a Szanhedrin elé időztük, megmondta, hogy "a halottak reményesge miatt' van vöd alatt (ApCsel 23:6; v. Fil 24:21). A rómaiaknak Péter azt Őrta, hogy Jézus Krisztus Ő megbizonyított hatalmasan Isten Fiának... a haláláról valószínűleg feltételezése által' (Róm 1:4). A keresztény a keresztéggel tesz bizonyosságot - magyarázta az apostol - a Krisztus feltételezésében valószínűleg hitéről (Róm 6:4-5)."[12]

A

köt feltételezés. Krisztus

azt tanította, hogy köt egyetemes feltételezés lesz: "az Őlet feltételezése" az igazság, Ős "a kárhozat feltételezése" a gonoszok (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tavában meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tártámadás nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem tártámadásukra egyértelműen lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült lényeként támadt fel, ez tártámadásuk majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus átváltotta a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet "örzöki testnek", a megdicsőült testet "lelki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá váló halhatatlanná válás egy pillanat alatt tártámadásuk a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e kinyitást 26. fejezetben). Ezt a véglet és kárhozat kinyitást (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az élet kinyitásban, és átvettetik a tűznek tavába". Ez a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus véglet. A Szent-írás fellelhetően elmondja a menekülési utat Isten által kárhozatot: "Térjétek meg, és forduljatok el minden vétkektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessétek el magatokat minden vétkeket, amelyekkel vétkezettetek, és szerezzetek magatoknak új szívét és új lelket! Miért halnátok meg?... Mert nem győztétek meg a meghalás halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjétek meg az Úrtól, és térjétek!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt gábori, hogy

ázzaki győz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jézust és az általa kárhozatot, leírhatatlan tártámadásban lesz részesülők, amikor visszajárnak. Urak és Megváltásuk társaságában sohasem más boldogságban fogják tartani az ártámadásukat.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žImmortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

Â

A szájzadok folyamán szájmos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiterianus, metodista stb.) - kivételül keresztny egyéniségi magyarizáltak a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkivételülbbak közül voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pásztor, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pásztor, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dŐkán, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dŐkán, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pásztor, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pásztor, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditionalist Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. kötet 2. kötet

3.

Â

Life and Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Â

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; Life and Death SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még például SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez 32:21) vagy a hadsereg egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál utáni bűntetés helyére. Ez az elképzelés inkább kapcsolódott a gyehennához (Mk 9:43-48), és nem a hadsereghez. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál természetéről szóló bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálata azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás ténylegesével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláir³ a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kimáone" (1M³z 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utolsó tudatos pillanataiban és utolsó lélegzetével fiának nevet adott. Más fordítások a-gy adják vissza: "Amikor már-már elszállt belőle a lélek, mert haldoklott..." (A^oj prot. ford.); "Amikor létele megszűnőben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (A^oj kat. ford.)

b) ILL és a halott fió. Amikor ILL imádkozott, hogy a sareptai Ázvegy fiának lelke térjen vissza, Isten a fió felledésével vágyszolt az imájára (1Kir 17:21-22). Ez volt a test és az életerő egyesülése az ének eredménye. Egymást³ elkülönítve egyiknek sem volt létele, sem tudata.

c) M³zes megjelenése a hegyen. M³zes megjelenése a megdicsőülő hegyen nem bizonyított arra, hogy léteznek tudattal bárá³ lelkek, vagy hogy az Ázsszes igaz halott a mennyben van. Ráviddel a megdicsőülő hegyi esemény előtt J³zus megmondta tanítványainak, hogy k³z³ egyesek nem halnak meg addig, má-g meg nem látják az ember Fiát elj³nni országában. Péternek, Jakabnak és Jánosnak beteljesedett ez az á-g³ret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dicső országát. Krisztus, a dicsőség Királya, ott volt M³zessel és ILL-szel. Ők k³pviseleték a mennyek országának k³tféle polgárát. M³zes a halott igazakat k³pviselete, akik a második adventkor feltámadnak a sárba³, ILL pedig az élő igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, anélkül, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

J³d³ bizonyítja, hogy M³zes k³z³ feltámadásban részesült. M³zes feltámadása és eltemetése után (5M³z 34:5-6) vita támadt Mihály és az Árd³g k³z³ M³zes testét³ (J³d 9). M³zesnek a hegyen való megjelenéséből k³vetkeztethető, hogy az Árd³g elvesztette a csatát, és M³zes feltámadt sárba³. Ő volt az első, akiről Krisztus feltámasztás hatalmának bizonyítottaként név szerint tudunk. Ez az esemény nem szolgál bizonyítottul a lélek halhatatlanságának tana mellett. Inkább a test feltámadásának tanát támasztja alá.

d) A gazdag és Lázár példázata. Annak a t³rt³netnek a felhasználásával, amelyet Krisztus a gazdag emberről és Lázárr³ mondott, azt tanítják, hogy a halottak tudatos állapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt a-gy magyarázzák, nem veszik tudomásul, hogy ez példázat, aminek nem lehet minden részletét sz³ szerint venni. A példázatban a halottak testükkel - mint szemükkel, nyelvükkel és ujjakkal - egyértelműen megjutalmakat, illetve b³ntetéseket; az igazak ábrahám kebelén lesznek, és a menny és a pokol hallátáig³gon belül van egymást³; mindkét osztály halálakor kapja meg jutalmát, illetve b³ntetéseket - ellentétben Krisztus tanításával, amely szerint ez a második adventkor t³rt³netik meg (Mt 25:311; Jel 22:12).

De ez a tőrőrtőnet pőldőzet - Krisztus kedvelt tanő-tőisi mődszere. Minden pőldőzet cőlja bizonyos lecke megtanő-tőisa, ős amit Jőzus itt meg akart tanő-tani, annak nem volt semmi kőze a halottak őllapotőhoz. Ennek a pőldőzetnek az a tanulsőga, hogy fontos az Isten Igője szerint valő őlet. Jőzus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, ős nem tőrődőtt az őnsőget szenvedőkkel. ő-rőnk sorsunk a jelen őletben dől el, ős nincs mőisodik prőbaidő. A Szentő-rő is a megtőrőshez ős ődvőssőghez vezető kalauz, ős ha nem figyelőnk Isten Igőjőnek intőseire, nincs mőis, ami őrinthető lelkőnk. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a pőldőzetet: őőHa Mőzesre ős a prőfőtkra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak kőző feltőmad" (Lk 16:31).

Krisztus csupőjn felhasználőlt egyes fogalmakat egy jő ismert zsidő tőrőrtőnetből, amelyben a halottak tőrsalognak egymőssal. (Az őbrahmő kebele ős a hadő nagyon hasonlő fogalom volt a zsidő hagyomőnyban. Lősd őőDiscourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordő-tőisőban [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Talőlunk a Bibliőban olyan pőldőzetet, amelyben a fők beszőlgetnek (Bő-r 9:7-15; vő. 2Kir 14:9). Senki sem prőbőlnő ezzel a pőldőzettel bizonyő-tani, hogy a fők tudnak beszőlni. Tehőit ne őrtelmezzők Krisztus pőldőzetőt őgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyő-tott szentő-rősi igazsőgnak ős Krisztus szemőlyes tanő-tőisőnak, amely szerint a halő alvőis.

e) Krisztus ő-gőrete a latornak. Krisztus a kereszten ezt ő-gőrete a latornak: őőBizony mondom nőked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalőan azonos a mennyel (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordő-tőisban megjelenő szőveg mondja, Krisztus a Mennybe megy azon a pőnteken, hogy Istennő legyen, ős ezek szerint a lator is. De a feltőmadő is hajnalőjn Krisztus maga mondta a lőba elő borulő Mőriőnak: őőNe illess engem; mert nem mentem mőg fel az őn Atyőmhoz; hanem menj az őn atyőmfiaihoz, ős mondd nőkik: Felmegyek az őn Atyőmhoz ős a ti Atyőjtokhoz, ős az őn Istenemhez ős a ti Istenetekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a hőt vőgőn a ső-rban volt. őőJertek, lőssőjtok a helyet, ahol fekődt vala az ősr" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus őnmagőnak? Egyőltalőjn nem. E szőveg őrtelmezőst megoldőjk az ő-rősjelek. A Biblia korőbbi kőzirataiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak kőzőtt szőkőző. Az ő-rősjelek beiktatősa ős a szavak szőtvőlasztősa alaposan megvőltoztathatja a szőveg őrtelmőt. A Biblia fordő-tősi a legjobb megő-tőőstő szerint helyeztők el az ő-rősjeleket, de munkőjuk nem ihletett.

Ha a fordő-tőők, akik őltalőban nagyszerő munkőt vőgeztek, Lukőcs 23:43-ban a vesszőt nem a őőma" sző elő, hanem utőjna tettők volna, ez a szőveg nem mondana ellent a halőlrő szőő tőbbi bibliai tanő-tőisnak. Krisztus szavai helyesen őrtelmezve ezt jelentik: őőBizony mondom nőked ma (ezen a napon, amikor bűnőzőnt meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jőzus a bibliai tanő-tőissal ősszhangban biztoső-totta a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely ő-gőret az igazak feltőmadősa utőjn, Krisztus mőisodik adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánjuk, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség" - mondta Pál. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Pál azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Pál sokat írt a Krisztussal való együttéről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - feltámadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az érzés előbe; és ekkor mindenkor az ősszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hitvallással látjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy vajon elhagyni ezt a jelenlegi nyugtalan életet, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és feltámadás közötti időről. Reményes, hogy az ügrettel pontosan, amely szerint az örökösökkel való ságon írt együtt lesz Jézussal. A halottaknak nem hosszú az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál lezárta a szemüket, addig, amíg a feltámadáskor újra kinyitják. Mivel a halál intudatlan alvás, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a feltámadás hajnala a haláluk utáni pillanatban jelen el. A hívők a halál nyereség; nincs több kártás, megpróbáltatás és bánat. A feltámadás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.